

Arrest

nr. 264 470 van 29 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 14
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Georgische nationaliteit en u bent van Georgische origine. U bent orthodox christen. U woonde bij uw moeder in Tsqneti.

U was 13 jaar toen u beseftte dat u een andere seksuele oriëntatie hebt, namelijk dat u op meisjes valt. Eerst dacht u dat u ziek was, maar nadat u informatie had opgezocht op het internet leerde u dat er mensen bestonden met zo'n seksuele oriëntatie. U werd verliefd op een meisje van uw school en vertelde haar over uw gevoelens. Ze wees u echter af en lichtte iedereen over uw seksuele oriëntatie. Sindsdien kent u veel problemen met veel verschillende mensen. U zocht bijkomende informatie op via het internet en daaruit begreep u dat uw geaardheid niet zou worden aanvaard in Georgië. U besloot uw moeder in te lichten over uw seksuele oriëntatie. Aanvankelijk reageerde uw moeder niet goed op uw

coming-out. Ze was kwaad en stelde dat u op die manier uw toekomst kapot maakte. Gedurende een tweetal maanden heeft uw moeder niet meer met u gesproken. Nadien draaide ze bij en uw moeder steunt u inmiddels al kunnen jullie niet met elkaar praten over uw seksuele oriëntatie. Andere familieleden zoals uw ooms, grootmoeder en neven raakten ook op de hoogte van uw seksuele oriëntatie en hebben deze niet aanvaard. U werd bedreigd door uw drie neven. U vreest vooral dat uw neef E. (...) u iets zou willen aandoen, maar ook uw andere neven uitten dreigementen. Verder werd u een keer geslagen door uw oom. Op school werd u gepest omwille van uw seksuele oriëntatie. Hierdoor moest u van school veranderen. U was veel afwezig en u legde uiteindelijk uw examens af via een middenjury. Behalve uw studies, had u niet veel activiteiten. U bleef meestal thuis en las boeken of keek televisie omdat u schrik had om naar buiten te gaan want mensen waren agressief jegens u. Op straat werd u altijd uitgescholden en u kreeg regelmatig dreigberichten via Facebook. Een keer werd u achtervolgd door enkele jongens. Gedurende enkele maanden onderhield u een relatie met M.A. (...). Midden of eind oktober 2019 werd u fysiek aangevallen in de buurt van uw woning door jongens uit uw wijk. Uw moeder en uw tante merkten het lawaai op, kwamen naar buiten en namen u mee naar huis. Kort na de aanval kreeg u een epilepsieaanval. Dit incident zette u ertoe aan om Georgië te verlaten. U bleef na het incident meestal thuis en u moest nog enkele keren naar buiten gaan bijvoorbeeld om uw paspoort te gaan ophalen. Op 27 november 2019 verliet u Georgië. U reisde per vliegtuig via Turkije naar Frankrijk. U diende op 29 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in bij de Franse autoriteiten. Uw verzoek werd er afgesloten op 19 februari 2020. Op 23 februari 2020 kwam u naar België en op 27 februari 2020 werd uw verzoek om internationale bescherming geregistreerd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Na uw vertrek uit Georgië vernam u dat de familie van M.A. (...) haar seksuele oriëntatie had ontdekt en dat zij sindsdien thuis wordt vastgehouden. U hebt haar verder niet meer kunnen contacteren.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel internationaal paspoort en een medisch attest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Volgens uw verklaringen en een medisch attest van 12 november 2019 blijkt dat u aan epilepsie lijdt. U volgt een behandeling en uw epilepsieaanvallen zijn onder controle (CGVS, pg 3). U bevestigde dat u fysiek en mentaal in staat was om het persoonlijk onderhoud af te leggen (CGVS, pg 3). U vroeg de toestemming om medicatie voor uw epilepsie te nemen tijdens het persoonlijk onderhoud, gezien u deze medicijnen op regelmatige tijdstippen dient in te nemen (CGVS, pg 17). Daar u uitdrukkelijk bevestigde dat de inname van deze medicatie uw verdere deelname aan het interview niet in de weg zou staan, kreeg u daarvoor de toelating (CGVS, pg 17). Het persoonlijk onderhoud kende voor het overige een normaal verloop waarbij u aan het einde bevestigde dat u alle belangrijke elementen die tot uw vlucht hebben geleid uit Georgië had verteld, dat u de vragen goed had begrepen en u de tolk goed had verstaan (CGVS, pg 21). Er drongen zich geen andere bijzondere steunmaatregelen op. Uit niets blijkt dat uw epilepsie uw vermogen om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming zou hebben beïnvloed.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verlaten hebt, omwille van uw seksuele geaardheid. U vreest vermoord te worden in uw land van herkomst. U kende reeds veel problemen met veel verschillende mensen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Het Commissariaat-generaal beschouwt de nationaliteit die u aanhaalt ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming als bewezen. Het stelt uw seksuele geaardheid op zich ook niet in vraag. Bij het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal kennis genomen van en rekening gehouden met de huidige situatie van LGBT+ in Georgië (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uit lezing van die informatie blijkt dat de situatie voor LGBT+ uit dit land op dit ogenblik complex is en dat zij er een kwetsbare groep vormen. Bijgevolg werd uw aanvraag met betrekking tot uw individuele situatie en uw persoonlijke vrees voor vervolging met

omzichtigheid onderzocht. Uit de beschikbare informatie blijkt dat lesbische handelingen en relaties niet strafbaar zijn in Georgië en nergens in de voormelde informatie wordt melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politionele vervolging van homoseksuelen en lesbiennes omwille van hun seksuele geaardheid. De wet voorziet tevens in een verbod op discriminatie op grond van seksuele geaardheid, en in homofobie als verzwarende omstandigheid bij misdrijven, al blijft de toepassing hiervan in de praktijk problematisch. Slachtoffers van homofob geweld of discriminatie richten zich slechts zelden tot de autoriteiten om hun rechten te doen gelden of bescherming te bekomen. Er bestaan bij de overheid geregistreerde ngo's die zich inzetten voor de verdediging van de rechten van seksuele minderheden en de strijd tegen homofobie, en tevens juridische bijstand leveren. Ook bestaan er in de hoofdstad Tbilisi ontmoetingsplekken voor leden van de LGBT+ gemeenschap, al is hun sociaal leven vooral via het internet georganiseerd. Hoewel uit de informatie blijkt dat LGBT+ een kwetsbare groep vormen binnen de Georgische samenleving, kan op basis hiervan niet a priori worden aangenomen dat iedere lesbienne in Georgië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere feit lesbisch te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij u ertoe gehouden bent uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. In casu hebt u onvoldoende concrete elementen aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo lijkt uw vrees dat u zult worden vermoord indien u zou terugkeren naar Georgië ongefundeerd te zijn. Toen u immers gevraagd werd of u concreet iemand vreest in dit verband, stelde u dat het niet concreet was, maar dat veel mensen dat zullen doen (CGVS, pg 11). Een loutere vage veronderstelling dat 'veel mensen' u zouden willen vermoorden, kan niet volstaan om deze vrees te objectiveren.

Vervolgens werd u gevraagd aan wie u dacht en van wie u vermoedde dat ze in staat zouden zijn om u te vermoorden. U haalde aan vooral uw familie te vrezen omdat er veel incidenten zijn in Georgië waarbij mensen met een niet-heteroseksuele oriëntatie door familie worden gedood (CGVS, pg 11). U zou uw drie neven E. (...), G. (...) en D. (...) vrezen. U merkte op dat u vooral bang bent voor uw neef E. (...) (CGVS, pg 11). Hij jaagt u angst aan omdat hij streng tradities volgt, omdat hij er niet mee zou inzitten om een misdaad te begaan, omdat hij u regelmatig dreigberichten stuurt en een keer probeerde om u te slaan wat werd verhinderd door derden. E. (...) zou u gezegd hebben dat hij u zou vermoorden indien u zou terugkeren naar Georgië (CGVS, pg 12).

Blijkens uw verklaringen zijn uw neven echter al sinds uw 14de op de hoogte van uw geaardheid, waardoor het niet aannemelijk overkomt dat zij u nu alsnog zouden willen vermoorden. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat E. (...) of uw andere neven reeds een ernstige poging zouden hebben ondernomen om u iets aan te doen. Er kan dan ook redelijkerwijs niet worden ingezien waarom zij ineens dan wel tot een dergelijke daad zouden overgaan terwijl zij al vier jaar op de hoogte waren van uw seksuele oriëntatie. Uw beweerde vrees om door uw neven vermoord te worden komt dan ook sterk overdreven over. Ook de vaststelling dat u uw vrees voor uw neven niet eens aanhaalt in het kader van uw vrij relaas tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, pg 10, pg 11) en evenmin specificeert tijdens uw interview bij de DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.5), relativeert danig uw beweerde vrees voor uw neven. Bovendien hebt u geen enkel bewijs bijgebracht van de dreigberichten die u zou hebben ontvangen.

Verder verklaarde u ook fysieke en verbale agressie te vrezen wanneer u zich buitenshuis begeeft. Wat betreft fysieke agressie, verklaarde u in eerste instantie dat u verschillende keren werd geslagen door jongens in uw wijk (CGVS, pg 11). Uit verdere bevraging bleek het dan uiteindelijk om 1 incident van fysieke agressie te gaan van ongeveer midden oktober waarbij u geslagen werd door jongens uit uw buurt (CGVS, pg 18 en pg 19). U verklaarde dat u onderweg was naar huis toen u werd opgemerkt door jongens van uw wijk die op een bank zaten voor de deur van uw huis (CGVS, pg 17). U werd uitgescholden, geslagen en geschopt en u viel op de grond (CGVS, pg 17). Uw moeder en tante kwamen tussen en uw moeder bracht u terug naar huis (CGVS, pg 17). U zou kort erna een epilepsieaanval gekregen hebben (CGVS, pg 11). Eerst zou u hebben geslapen en toen u opstond kreeg u de aanval (CGVS, pg 18). Volgens u waren er geen andere medische gevolgen en liep u niets anders op omwille van de slagen die u had gekregen (CGVS, pg 18). U voegde wel toe dat u op een andere dag een epilepsieaanval kreeg, dat u daardoor van de trap viel en een hersenschudding opliep (CGVS, pg 18). In het verslag van het interview bij de DVZ staat echter te lezen dat u de hersenschudding zou hebben opgelopen in de context van de slagen door de jongeren uit uw wijk (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.5). Uw uitleg was dat u misschien bedoelde dat u een hersenschudding had door een epilepsieaanval, maar dat u er zeker van bent dat u geen hersenschudding had na de slagen (CGVS, pg 18). Het louter aanhouden van één versie van de feiten kan echter de vastgestelde discrepantie niet opheffen.

Nog wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het ene incident van fysieke agressie door jongens van uw wijk aangetast doordat u beweerde dat u omwille van dit voorval besloot om Georgië te verlaten, dat u daarna meestal thuis bleef en dat u nog enkele keren buiten moest gaan bijvoorbeeld om uw paspoort op te halen, terwijl uw internationaal paspoort werd uitgereikt op 10 juli 2019, dus meerdere maanden voor het door u aangehaalde incident van oktober 2019 (CGVS, pg 18 en DVZ, vragenlijst 3.5, zie antwoord op de vraag 'Wat heeft geleid tot uw vertrek in november 2019'). Hieruit blijkt duidelijk dat u voordien ook al concrete plannen maakte om Georgië te verlaten. Anders zou u immers geen reden gehad hebben om een internationaal paspoort aan te vragen. Geconfronteerd met de datum op uw paspoort, schaafde u uw verklaring bij en stelde u dat u toen ook al dacht aan vertrekken en dat u toen goedkoper een paspoort kon aanvragen omdat u nog minderjarig was (CGVS, pg 18). Het feit dat u eerst ondubbelzinnig stelt dat het incident van oktober 2019 u deed besluiten om uw land te ontvluchten en dat u daarna uw paspoort moest ophalen, terwijl u nadien moet toegeven dat u inderdaad al eerder wou vertrekken, draagt allerm minst bij aan uw geloofwaardigheid. Uw duidelijk volatiele verklaringen - verschillende incidenten blijken er dan 1 te zijn, u zou dan weer wel dan weer geen hersenschudding hebben opgelopen door slagen en het incident zou de reden zijn dat u wou vertrekken of u zou toch al voordien hebben willen vertrekken – kunnen niet overtuigen. Er mag van u verwacht worden dat u eenduidige verklaringen aflegt over de concrete aanleiding van uw vertrek uit Georgië. Gelet op deze bevindingen hebt u niet aannemelijk kunnen maken dat u slachtoffer werd van homofobie geweld door jongeren uit uw wijk.

Aangaande verbale agressies die u zou hebben ondergaan in uw wijk en op school wat ertoe zou hebben geleid dat u danig geïsoleerd raakte en u vooral thuis bleef, dient opgemerkt te worden dat eventuele sociale uitsluiting, stigmatisering en mogelijke uitingen van afkeer ten opzichte van u op basis van uw seksuele oriëntatie uiteraard afkeurenswaardig zijn en moreel verwerpelijk, doch op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt niet dat uw fundamentele grondrechten stelselmatig in het gedrang zijn gekomen in Georgië. U hebt bijvoorbeeld ondanks de pesterijen op school uw diploma middelbaar onderwijs wel behaald, wat er op wijst dat u over voldoende doorzettingsvermogen beschikt om moeilijkheden te overkomen (CGVS, pg 7). U beschikt in Georgië ook over de steun van uw moeder bij wie u tot uw vertrek uit uw land van herkomst zonder onderbreking hebt gewoond (CGVS, pg 4). Verder zijn er geen onvoldoende concrete indicaties dat u geen activiteiten zoals hogere studies of een job zou kunnen ontplooiën in Georgië indien u daartoe stappen zou zetten. Uw verklaring dat u ontslagen werd van een job en dit vermoedelijk wegens uw geaardheid betreft één werkgever en kan niet zonder meer veralgemeend worden. Daarbij was het helemaal niet zeker dat uw seksuele oriëntatie aan de basis lag van uw ontslag (CGVS, pg 9). Het blijkt aldus geenszins dat u omwille van sociale uitsluiting en pesterijen op basis van uw seksuele oriëntatie in uiterst precarie leefomstandigheden was terechtgekomen of zou dreigen te komen bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Tot slot dient erop gewezen dat er twijfels zijn gerezen bij uw verklaringen over uw sociaal isolement ten gevolge van uw seksuele oriëntatie omwille van informatie die werd teruggevonden op Facebook. U verklaarde dat u met niemand in uw familie een nauw contact had, behalve met uw moeder (CGVS, pg 6). Andere familieleden zoals uw grootmoeder en uw ooms lieten u links liggen wegens uw geaardheid (CGVS, pg 6, pg 19). U zou in Georgië behalve met een meisje met wie u een tijdje een relatie onderhield met niemand contact hebben gehad (CGVS, pg 6) en u bleef meestal thuis (CGVS, pg 9). Tevens verklaarde u dat u wel een Facebookprofiel had, maar dat u uw account 2 à 3 jaar geleden hebt verwijderd (CGVS, pg 7). Voordien had u een Facebookprofiel op naam van 'M.A. (...)' (CGVS, pg 19). Het CGVS vond echter een Facebookprofiel terug op naam van 'M.A. (...)' dat onmiskenbaar het uwe is en dat nog actief was tot kort voor het persoonlijk onderhoud. Dat u de persoon bent die voornoemd profiel beheert blijkt uit de foto's op het profiel, de familielink met uw moeder M.E. (...), de foto die u post van uw oom 'D.E. (...)' naar aanleiding van zijn overlijden, uw verblijfplaats Brussel, een foto op uw tijdlijn in Frankrijk in de periode dat u in Frankrijk verbleef en uit de foto's en commentaren die werden teruggevonden op de profielen van uw moeder en van ene 'X.A. (...)' die als zus figureert op uw Facebookaccount (zie screenshots toegevoegd aan uw administratief dossier). Op 4 januari 2021 konden nog verschillende screenshots van uw profiel worden genomen en was dit profiel dus nog actief. Toen opnieuw getracht werd uw Facebookprofiel te openen tijdens het persoonlijk onderhoud op 7 januari 2021 bleek het profiel te zijn afgesloten (CGVS, pg 20). U postte bijvoorbeeld op 9 november 2020, op 4 september 2020 en op 1 september 2020 nog foto's op het profiel 'M.A. (...)', zodat geenszins blijkt dat het om een inactief profiel zou gaan. Het lijkt wel al te toevallig dat net dit profiel kort voor het persoonlijk onderhoud werd afgesloten. Dit kan enkel maar doen vermoeden dat u informatie die zich op het profiel bevond wenst te verbergen voor het CGVS. Uw verklaring dat u al 2 à 3 jaar geleden uw profiel afsloot kan niet anders dan als bedrieglijk worden beschouwd en komt uw algehele

geloofwaardigheid allerm minst ten goede. Erop gewezen dat uw profiel werd teruggevonden en dat het profiel wel nog actief was in tegenstelling tot wat u pretendeerde, verklaarde u dat het niet uw profiel was (CGVS, pg 19). U beweerde geen idee te hebben wie dan in uw plaats zaken zou posten op voornoemd profiel 'M.A. (...)' en u verwees op algemene wijze naar het bestaan van valse accounts (CGVS, pg 19). Hoewel er inderdaad valse accounts kunnen circuleren op een medium zoals Facebook, kan er redelijkerwijs niet worden ingezien wie zich ervoor zou interesseren om in uw naam en zonder uw medeweten zeer persoonlijke, familiale berichten te plaatsen op het profiel 'M.A. (...)' zoals een boodschap over de band met uw moeder M.E. (...) of een bericht over het overlijden van uw oom D.E. (...). U vermoedde dat uw moeder misschien uw Facebookpagina zou gebruiken, maar in feite had u echt geen idee wie uw Facebookprofiel gebruikt of waarom uw moeder zaken op uw profiel zou plaatsen terwijl ze zelf een Facebookprofiel heeft waarop ze berichten post (CGVS, pg 20).

Bepaalde informatie die kon worden teruggevonden via uw Facebookprofiel wekt verbazing (zie screenshots toegevoegd aan het administratief dossier). Zo noemt ene 'X.A. (...)' zich stelselmatig uw zus en duidt u haar ook aan als zus op uw profiel, terwijl u verklaarde dat u geen zussen of broers hebt (CGVS, pg 5). Toen u gevraagd werd wie zij is, gaf u aan dat u haar ontmoette in België en dat jullie verre familie zijn (CGVS, pg 20). De berichten op het profiel van deze 'X.A. (...)' en de interactie tussen jullie beide profielen lijken evenwel te wijzen op een hechte band en meer dan een verre verwantschap. Het bericht dat u post naar aanleiding van het overlijden van uw oom D.E. (...) vormt een contraindicatie voor uw verklaring over uw slechte relatie met deze oom die u een keer zou hebben geslagen (CGVS, pg 19). Het lijkt immers weinig logisch dat u zich zo positief zou uitlaten op uw Facebookprofiel over uw oom terwijl hij uw geaardheid niet zou hebben geaccepteerd en u met hem geen contact meer zou hebben gehad. Daarnaast roept het ook vragen op dat u die quasi volledig sociaal geïsoleerd zou zijn geraakt volgens uw verklaringen, tientallen 'likes' krijgt bij uw foto's en berichten op Facebook alsook positieve commentaren van verschillende personen. Dit kan doen vermoeden dat uw sociaal netwerk in Georgië wellicht groter is dan u beweert en dat u waarschijnlijk veel meer steun geniet dan u wilt laten uitschijnen.

Gelet op voorgaande bevindingen mogen er op zijn minst ernstige twijfels geuit worden over de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de impact van het bekend raken van uw seksuele oriëntatie op uw sociale contacten en uw familiale relaties in Georgië.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen, dient te worden geconcludeerd dat u onvoldoende geloofwaardige, ernstige en zwaarwichtige elementen hebt aangebracht doorheen uw verklaringen die wijzen op een nood aan internationale bescherming. U bent er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2 van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op een manifeste appreciatiefout en op de schending van "ARTIKEL 1 A VAN HET VERDRAG VAN GENÈVE VAN 28 JULI 1951 BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN, GOEDGEKEURD BIJ DE WET VAN 26 JUNI 1953, VAN ARTIKELEN 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 EN 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN, ARTIKEL 2 EN 3 VAN DE WET DD. 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN, ARTIKEL 26 VAN HET KB TOT REGELING VAN DE WERKING EN DE RECHTSPLEGING VOOR HET CGVS, HET ALGEMEEN BEGINSEL VAN VOORZICHTIGHEID, HET ALGEMEEN BEGINSEL VAN

BEHOORLIJK BESTUUR, VAN REDELIJKHEID EN ZORGVULDIGHEID, VAN DE SAMENWERKINGSPLICHT."

Verzoekster vangt haar betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen. Zij geeft aan dat er, rekening houdend met haar specifieke profiel, een grondige analyse moest worden uitgevoerd van de relevante informatie die door haar werd voorgelegd en stelt dat zulks *in casu* niet correct geschiedde.

Verzoekster geeft vervolgens een aantal algemene, theoretische beschouwingen betreffende de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Verder gaat zij in op haar vrees omwille van haar seksuele geaardheid. Zij benadrukt dat deze geaardheid door verweerder niet in vraag wordt gesteld en wijst erop dat verweerder de problematische situatie voor personen uit de LGBT-gemeenschap zelf erkent in de bestreden beslissing. Tevens citeert zij uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Vervolgens betoogt zij:

"30. De verzoekende partij legde zelf uit dat zij het slachtoffer werd van dergelijke mishandelingen en eveneens op school werd gepest.

31. Rekening houdende met haar eigen COI-focus kan de verwerende partij moeilijk stellen dat de verzoekende partij door haar seksuele geaardheid geen reëel risico loopt tot vervolging of tot ernstige schade. Men onderlijnt immers dat het klimaat nog onveiliger werd in 2019-2020 met extreemrechtse, homofobe en antitransgenderbeweging. De LGBT+-gemeenschap wordt dagelijks gepest, geslagen en geïntimideerd zonder dat de overheid haar beschermt. In tegendeel gaat de politie zichzelf schuldig maken aan homofoob gedrag wanneer de verzoekende partij bij haar aanklopt om bescherming.

32. Gezien het CGVS geen gevolg trekt uit de seksuele geaardheid van de verzoekende partij, begaat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout zonder zich te hebben geschikt naar de vereiste van het beginsel van behoorlijk bestuur, het leiden van haar onderzoeks- en samenwerkingsplicht evenals het naleven van haar motivatieplicht ex artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

33. Op dezelfde wijze, stelt de verwerende partij zich evenmin de vraag over de behoefte aan "doeltreffende" en "niet tijdelijke" bescherming conform artikel 48/5§2 : "Bescherming (...) moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn" en schikt zij zich niet naar de vereisten van artikel 48/6, §5 waarin wordt vereist dat de verwerende partij rekening houdt met alle elementen waarin zij in kennis verkeert bij het nemen van haar beslissing."

Verzoekster doet tevens gelden:

"34. Op pagina 10 van de notities van het persoonlijk onderhoud, leest men dat de verzoekende partij een medisch attest neerlegt met betrekking tot haar gezondheidstoestand en epilepsieaanvallen.

35. De verwerende partij voerde geen onderzoek aangaande deze problematiek, hoewel uw Raad reeds meermaals aanhaalde dat de verwerende partij een onderzoek moest leiden naar het risico tot vervolging rekening houdende met de objectieve situatie in het land van herkomst ook al werd de vrees niet duidelijk geuit tijdens het persoonlijk onderhoud :

(...)

36. Dit geldt uiteraard evenzeer aangaande het risico tot ernstige schade en de analyse van de elementen om in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming onder artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

37. Zo dient er onderzoek te worden gepleegd naar hoe de verzoekende partij behandeld werd / zal worden in het land van herkomst, of zij reeds het slachtoffer was van daden van vervolging, discriminatie, onmenselijke en vernederende behandelingen ex artikel 3 van het EVRM of het voorwerp uitmaakte van ernstige schade of nog als ze hiervan het slachtoffer kan worden ingeval van terugkeer.

38. Men herinnert nogmaals aan artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet dat de verwerende partij immers de plicht oplegt om op het moment van het nemen van de beslissing rekening te houden met alle feiten, alle verklaringen en neergelegde documenten "samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen blootgesteld worden" evenals de individuele situatie.

39. Uit de COI-focus van de verwerende partij blijkt zelf dat de LGBT+-gemeenschap "vaak uitgesloten (wordt) door familie, op het werk, in het onderwijs en in de gezondheidszorg".¹⁰

40. Vervolgens is de toegang tot medicatie in Georgië niet vanzelfsprekend.

(...)

41. In een Zwitsers verslag van eind 2019, leest men dat mindervaliden ernstig verhinderd worden in de toegang tot diensten die stroken met hun individuele situatie; dat zij niet op gelijke wijze als anderen toegang hebben tot de fysieke omgeving, vervoer, informatie en communicatie, met inbegrip van

informatie- en communicatietechnologieën evenals informatie- en communicatiesystemen, en tot andere faciliteiten en diensten ; dat mindervaliden worden behandeld op dezelfde wijze als personen die minder behoefte hebben aan medische diensten, hetgeen aan de basis ligt van indirecte discriminatie :

(...)

42. De verzoekende partij komt in het kader van haar epilepsie in n een gelijkaardige mindervalide situatie terecht.

43. Op het vlak van arbeid, dient men eraan te herinneren dat de LGBT+-gemeenschap reeds wordt gediscrimineerd en dat de ziekte van de verzoekende partij hier enkel een bijkomende hindernis vormt (geen geschreven overeenkomst, geen mogelijkheid tot promotie,...) :

(...)

44. Kortom, citeert het Zwitserse verslag het alles samenvattende passage van Human Rights Center :

(...)

45. Er bestaat aldus wel een risico tot vervolging of minstens van ernstige schade ingeval van terugkeer."

Verzoekster concludeert:

"46. Door het te hebben nagelaten een onderzoek te plegen naar de gevolgen van de gezondheidstoestand van de verzoekende partij ten aanzien van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming, is de verwerende partij tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, van haar onderzoeksplicht, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Zij beging hierbij een manifeste appreciatiefout.

47. De bestreden beslissing is aldus noch in feite noch in rechte behoorlijk gemotiveerd zodat zij niet beantwoordt aan de maatstaven van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

48. De beslissing van het CGVS is evenmin behoorlijk gemotiveerd conform artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

49. De vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire bescherming dient aan de verzoekende partij te worden toegekend."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofddorde, de verzoekende partij de vluchtelingenstatus of, ondergeschikt, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen,

In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen."

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster duidt op generlei wijze hoe artikel 26 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat de regeling bevat met betrekking tot de telefonisch of via e-mail verkregen informatie waarop de commissaris-generaal zich in zijn beslissing kan baseren, *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden.

Evenmin preciseert verzoekster op welke wijze de bestreden beslissing een inbreuk zou vormen op *"HET ALGEMEEN BEGINSEL VAN VOORZICHTIGHEID"*.

Derhalve worden de voormelde schendingen door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven

kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat met de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op een gedegen wijze rekening werd gehouden, dat zich geen andere bijzondere steunmaatregelen opdrongen, dat uit niets blijkt dat haar epilepsie haar vermogen om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming zou hebben beïnvloed, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.4. Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing verder niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.5. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen en een vrees ten gevolge van haar seksuele geaardheid. Daarnaast stelt zij te vrezen dat zij, onder meer ten gevolge van haar geaardheid of omdat zij er als mindervalide zou worden beschouwd, voor haar epilepsie geen of onvoldoende toegang zal vinden tot de in Georgië bestaande gezondheidszorg.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat het een eerste negatieve indicatie vormt voor verzoeksters beweerde nood aan internationale bescherming dat zij reeds eerder een verzoek om internationale bescherming afgewezen zag in een andere lidstaat van de EU, met name Frankrijk. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen, en uit haar verklaringen blijkt eveneens (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10), dat zij zich aldaar beriep op dezelfde problemen en vrees en de Franse autoriteiten oordeelden blijkbaar dat deze geen aanleiding konden geven tot de toekenning van internationale bescherming. Dat verzoekster zich daarbij in Frankrijk niet eens bleek te hebben geïnformeerd en kennelijk onwetend was omtrent de redenen waarom haar verzoek om internationale bescherming werd afgewezen, getuigt daarenboven van een ernstig en verregaand gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet andermaal manifest afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vermeende nood aan internationale bescherming.

Dient verder te worden opgemerkt dat verzoekster blijkens een lezing van het verzoekschrift niet de minste poging onderneemt teneinde de concrete, in de bestreden beslissing opgenomen motieven, omtrent de *in casu* en *in concreto* door haar aangevoerde problemen ten gevolge van haar seksuele geaardheid, te weerleggen doch dat zij deze geheel ongemoeid laat. Deze motieven luiden als volgt:

“In casu hebt u onvoldoende concrete elementen aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo lijkt uw vrees dat u zult worden vermoord indien u zou terugkeren naar Georgië ongefundeerd te zijn. Toen u immers gevraagd werd of u concreet iemand vreest in dit verband, stelde u dat het niet concreet was, maar dat veel mensen dat zullen doen (CGVS, pg 11). Een loutere vage veronderstelling dat ‘veel mensen’ u zouden willen vermoorden, kan niet volstaan om deze vrees te objectiveren.

Vervolgens werd u gevraagd aan wie u dacht en van wie u vermoedde dat ze in staat zouden zijn om u te vermoorden. U haalde aan vooral uw familie te vrezen omdat er veel incidenten zijn in Georgië waarbij mensen met een niet-heteroseksuele oriëntatie door familie worden gedood (CGVS, pg 11). U

zou uw drie neven E. (...), G. (...) en D. (...) vrezen. U merkte op dat u vooral bang bent voor uw neef E. (...) (CGVS, pg 11). Hij jaagt u angst aan omdat hij streng tradities volgt, omdat hij er niet mee zou inzitten om een misdaad te begaan, omdat hij u regelmatig dreigberichten stuurt en een keer probeerde om u te slaan wat werd verhinderd door derden. E. (...) zou u gezegd hebben dat hij u zou vermoorden indien u zou terugkeren naar Georgië (CGVS, pg 12).

Blijkens uw verklaringen zijn uw neven echter al sinds uw 14de op de hoogte van uw geaardheid, waardoor het niet aannemelijk overkomt dat zij u nu alsnog zouden willen vermoorden. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat E. (...) of uw andere neven reeds een ernstige poging zouden hebben ondernomen om u iets aan te doen. Er kan dan ook redelijkerwijs niet worden ingezien waarom zij ineens dan wel tot een dergelijke daad zouden overgaan terwijl zij al vier jaar op de hoogte waren van uw seksuele oriëntatie. Uw beweerde vrees om door uw neven vermoord te worden komt dan ook sterk overdreven over. Ook de vaststelling dat u uw vrees voor uw neven niet eens aanhaalt in het kader van uw vrij relaas tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, pg 10, pg 11) en evenmin specificeert tijdens uw interview bij de DVZ (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.5), relativeert danig uw beweerde vrees voor uw neven. Bovendien hebt u geen enkel bewijs bijgebracht van de dreigberichten die u zou hebben ontvangen.

Verder verklaarde u ook fysieke en verbale agressie te vrezen wanneer u zich buitenshuis begeeft.

Wat betreft fysieke agressie, verklaarde u in eerste instantie dat u verschillende keren werd geslagen door jongens in uw wijk (CGVS, pg 11). Uit verdere bevraging bleek het dan uiteindelijk om 1 incident van fysieke agressie te gaan van ongeveer midden oktober waarbij u geslagen werd door jongens uit uw buurt (CGVS, pg 18 en pg 19). U verklaarde dat u onderweg was naar huis toen u werd opgemerkt door jongens van uw wijk die op een bank zaten voor de deur van uw huis (CGVS, pg 17). U werd uitgescholden, geslagen en geschopt en u viel op de grond (CGVS, pg 17). Uw moeder en tante kwamen tussen en uw moeder bracht u terug naar huis (CGVS, pg 17). U zou kort erna een epilepsieaanval gekregen hebben (CGVS, pg 11). Eerst zou u hebben geslapen en toen u opstond kreeg u de aanval (CGVS, pg 18). Volgens u waren er geen andere medische gevolgen en liep u niets anders op omwille van de slagen die u had gekregen (CGVS, pg 18). U voegde wel toe dat u op een andere dag een epilepsieaanval kreeg, dat u daardoor van de trap viel en een hersenschudding opliep (CGVS, pg 18). In het verslag van het interview bij de DVZ staat echter te lezen dat u de hersenschudding zou hebben opgelopen in de context van de slagen door de jongeren uit uw wijk (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 3.5). Uw uitleg was dat u misschien bedoelde dat u een hersenschudding had door een epilepsieaanval, maar dat u er zeker van bent dat u geen hersenschudding had na de slagen (CGVS, pg 18). Het louter aanhouden van één versie van de feiten kan echter de vastgestelde discrepantie niet opheffen.

Nog wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het ene incident van fysieke agressie door jongens van uw wijk aangetast doordat u beweerde dat u omwille van dit voorval besloot om Georgië te verlaten, dat u daarna meestal thuis bleef en dat u nog enkele keren buiten moest gaan bijvoorbeeld om uw paspoort op te halen, terwijl uw internationaal paspoort werd uitgereikt op 10 juli 2019, dus meerdere maanden voor het door u aangehaalde incident van oktober 2019 (CGVS, pg 18 en DVZ, vragenlijst 3.5, zie antwoord op de vraag 'Wat heeft geleid tot uw vertrek in november 2019'). Hieruit blijkt duidelijk dat u voordien ook al concrete plannen maakte om Georgië te verlaten. Anders zou u immers geen reden gehad hebben om een internationaal paspoort aan te vragen. Geconfronteerd met de datum op uw paspoort, schaafde u uw verklaring bij en stelde u dat u toen ook al dacht aan vertrekken en dat u toen goedkoper een paspoort kon aanvragen omdat u nog minderjarig was (CGVS, pg 18). Het feit dat u eerst ondubbelzinnig stelt dat het incident van oktober 2019 u deed besluiten om uw land te ontvluchten en dat u daarna uw paspoort moest ophalen, terwijl u nadien moet toegeven dat u inderdaad al eerder wou vertrekken, draagt allerm minst bij aan uw geloofwaardigheid. Uw duidelijk volatiele verklaringen - verschillende incidenten blijken er dan 1 te zijn, u zou dan weer wel dan weer geen hersenschudding hebben opgelopen door slagen en het incident zou de reden zijn dat u wou vertrekken of u zou toch al voordien hebben willen vertrekken – kunnen niet overtuigen. Er mag van u verwacht worden dat u eenduidige verklaringen aflegt over de concrete aanleiding van uw vertrek uit Georgië. Gelet op deze bevindingen hebt u niet aannemelijk kunnen maken dat u slachtoffer werd van homofobie geweld door jongeren uit uw wijk.

Aangaande verbale agressies die u zou hebben ondergaan in uw wijk en op school wat ertoe zou hebben geleid dat u danig geïsoleerd raakte en u vooral thuis bleef, dient opgemerkt te worden dat eventuele sociale uitsluiting, stigmatisering en mogelijke uitingen van afkeer ten opzichte van u op basis van uw seksuele oriëntatie uiteraard afkeurenswaardig zijn en moreel verwerpelijk, doch op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt niet dat uw fundamentele grondrechten stelselmatig in het gedrang zijn gekomen in Georgië. U hebt bijvoorbeeld ondanks de

pesterijen op school uw diploma middelbaar onderwijs wel behaald, wat er op wijst dat u over voldoende doorzettingsvermogen beschikt om moeilijkheden te overkomen (CGVS, pg 7). U beschikt in Georgië ook over de steun van uw moeder bij wie u tot uw vertrek uit uw land van herkomst zonder onderbreking hebt gewoond (CGVS, pg 4). Verder zijn er geen onvoldoende concrete indicaties dat u geen activiteiten zoals hogere studies of een job zou kunnen ontplooiën in Georgië indien u daartoe stappen zou zetten. Uw verklaring dat u ontslagen werd van een job en dit vermoedelijk wegens uw geaardheid betreft één werkgever en kan niet zonder meer veralgemeend worden. Daarbij was het helemaal niet zeker dat uw seksuele oriëntatie aan de basis lag van uw ontslag (CGVS, pg 9). Het blijkt aldus geenszins dat u omwille van sociale uitsluiting en pesterijen op basis van uw seksuele oriëntatie in uiterst precare leefomstandigheden was terechtgekomen of zou dreigen te komen bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Tot slot dient erop gewezen dat er twijfels zijn gerezen bij uw verklaringen over uw sociaal isolement ten gevolge van uw seksuele oriëntatie omwille van informatie die werd teruggevonden op Facebook. U verklaarde dat u met niemand in uw familie een nauw contact had, behalve met uw moeder (CGVS, pg 6). Andere familieleden zoals uw grootmoeder en uw ooms lieten u links liggen wegens uw geaardheid (CGVS, pg 6, pg 19). U zou in Georgië behalve met een meisje met wie u een tijdje een relatie onderhield met niemand contact hebben gehad (CGVS, pg 6) en u bleef meestal thuis (CGVS, pg 9). Tevens verklaarde u dat u wel een Facebookprofiel had, maar dat u uw account 2 à 3 jaar geleden hebt verwijderd (CGVS, pg 7). Voordien had u een Facebookprofiel op naam van 'M.A. (...)' (CGVS, pg 19). Het CGVS vond echter een Facebookprofiel terug op naam van 'M.A. (...)' dat onmiskenbaar het uwe is en dat nog actief was tot kort voor het persoonlijk onderhoud. Dat u de persoon bent die voornoemd profiel beheert blijkt uit de foto's op het profiel, de familielink met uw moeder M.E. (...), de foto die u post van uw oom 'D.E. (...)' naar aanleiding van zijn overlijden, uw verblijfplaats Brussel, een foto op uw tijdlijn in Frankrijk in de periode dat u in Frankrijk verbleef en uit de foto's en commentaren die werden teruggevonden op de profielen van uw moeder en van ene 'X.A. (...)' die als zus figureert op uw Facebookaccount (zie screenshots toegevoegd aan uw administratief dossier). Op 4 januari 2021 konden nog verschillende screenshots van uw profiel worden genomen en was dit profiel dus nog actief. Toen opnieuw getracht werd uw Facebookprofiel te openen tijdens het persoonlijk onderhoud op 7 januari 2021 bleek het profiel te zijn afgesloten (CGVS, pg 20). U postte bijvoorbeeld op 9 november 2020, op 4 september 2020 en op 1 september 2020 nog foto's op het profiel 'M.A. (...)', zodat geenszins blijkt dat het om een inactief profiel zou gaan. Het lijkt wel al te toevallig dat net dit profiel kort voor het persoonlijk onderhoud werd afgesloten. Dit kan enkel maar doen vermoeden dat u informatie die zich op het profiel bevond wenst te verbergen voor het CGVS. Uw verklaring dat u al 2 à 3 jaar geleden uw profiel afsloot kan niet anders dan als bedrieglijk worden beschouwd en komt uw algehele geloofwaardigheid allerminst ten goede. Erop gewezen dat uw profiel werd teruggevonden en dat het profiel wel nog actief was in tegenstelling tot wat u pretendeerde, verklaarde u dat het niet uw profiel was (CGVS, pg 19). U beweerde geen idee te hebben wie dan in uw plaats zaken zou posten op voornoemd profiel 'M.A. (...)' en u verwees op algemene wijze naar het bestaan van valse accounts (CGVS, pg 19). Hoewel er inderdaad valse accounts kunnen circuleren op een medium zoals Facebook, kan er redelijkerwijs niet worden ingezien wie zich ervoor zou interesseren om in uw naam en zonder uw medeweten zeer persoonlijke, familiale berichten te plaatsen op het profiel 'M.A. (...)' zoals een boodschap over de band met uw moeder M.E. (...) of een bericht over het overlijden van uw oom D.E. (...). U vermoedde dat uw moeder misschien uw Facebookpagina zou gebruiken, maar in feite had u echt geen idee wie uw Facebookprofiel gebruikt of waarom uw moeder zaken op uw profiel zou plaatsen terwijl ze zelf een Facebookprofiel heeft waarop ze berichten post (CGVS, pg 20).

Bepaalde informatie die kon worden teruggevonden via uw Facebookprofiel wekt verbazing (zie screenshots toegevoegd aan het administratief dossier). Zo noemt ene 'X.A. (...)' zich stelselmatig uw zus en duidt u haar ook aan als zus op uw profiel, terwijl u verklaarde dat u geen zussen of broers hebt (CGVS, pg 5). Toen u gevraagd werd wie zij is, gaf u aan dat u haar ontmoette in België en dat jullie verre familie zijn (CGVS, pg 20). De berichten op het profiel van deze 'X.A. (...)' en de interactie tussen jullie beide profielen lijken evenwel te wijzen op een hechte band en meer dan een verre verwantschap. Het bericht dat u post naar aanleiding van het overlijden van uw oom D.E. (...) vormt een contra-indicatie voor uw verklaring over uw slechte relatie met deze oom die u een keer zou hebben geslagen (CGVS, pg 19). Het lijkt immers weinig logisch dat u zich zo positief zou uitlaten op uw Facebookprofiel over uw oom terwijl hij uw geaardheid niet zou hebben geaccepteerd en u met hem geen contact meer zou hebben gehad. Daarnaast roept het ook vragen op dat u die quasi volledig sociaal geïsoleerd zou zijn geraakt volgens uw verklaringen, tientallen 'likes' krijgt bij uw foto's en berichten op Facebook alsook positieve commentaren van verschillende personen. Dit kan doen vermoeden dat uw sociaal netwerk in Georgië wellicht groter is dan u beweert en dat u waarschijnlijk veel meer steun geniet dan u wilt laten uitschijnen.

Gelet op voorgaande bevindingen mogen er op zijn minst ernstige twijfels geuit worden over de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de impact van het bekend raken van uw seksuele oriëntatie op uw sociale contacten en uw familiale relaties in Georgië."

Deze motieven vinden stuk voor stuk steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aanvoert doch deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden. Zij maken dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde (ernstige) problemen ten gevolge van haar geaardheid, onder meer met haar familie en met haar wijkgenoten, en volstaan eveneens om te besluiten dat geheel geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende familiale en sociale isolement.

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift wel tracht te laten uitschijnen dat de algemene situatie in Georgië voor LGBT-personen van zulke aard zou zijn dat deze op zich volstaat om te besluiten tot het bestaan in haren hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dient verder te worden opgemerkt dat zulks, mede gelet op het voormelde, hoegenaamd niet kan worden gevolgd. Verzoekster reikt immers zelf in het geheel geen informatie aan waaruit zulks zou kunnen worden afgeleid en beperkt zich ertoe te citeren uit de bestreden beslissing en uit de landeninformatie waarop deze beslissing is gebaseerd. Op grond van deze landeninformatie, motiveert verweerder in de bestreden beslissing echter met recht als volgt:

"Het Commissariaat-generaal beschouwt de nationaliteit die u aanhaalt ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming als bewezen. Het stelt uw seksuele geaardheid op zich ook niet in vraag. Bij het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal kennis genomen van en rekening gehouden met de huidige situatie van LGBT+ in Georgië (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uit lezing van die informatie blijkt dat de situatie voor LGBT+ uit dit land op dit ogenblik complex is en dat zij er een kwetsbare groep vormen. Bijgevolg werd uw aanvraag met betrekking tot uw individuele situatie en uw persoonlijke vrees voor vervolging met omzichtigheid onderzocht. Uit de beschikbare informatie blijkt dat lesbische handelingen en relaties niet strafbaar zijn in Georgië en nergens in de voormelde informatie wordt melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politionele vervolging van homoseksuelen en lesbiennes omwille van hun seksuele geaardheid. De wet voorziet tevens in een verbod op discriminatie op grond van seksuele geaardheid, en in homofobie als verzwarende omstandigheid bij misdrijven, al blijft de toepassing hiervan in de praktijk problematisch. Slachtoffers van homofob geweld of discriminatie richten zich slechts zelden tot de autoriteiten om hun rechten te doen gelden of bescherming te bekomen. Er bestaan bij de overheid geregistreerde ngo's die zich inzetten voor de verdediging van de rechten van seksuele minderheden en de strijd tegen homofobie, en tevens juridische bijstand leveren. Ook bestaan er in de hoofdstad Tbilisi ontmoetingsplekken voor leden van de LGBT+ gemeenschap, al is hun sociaal leven vooral via het internet georganiseerd. Hoewel uit de informatie blijkt dat LGBT+ een kwetsbare groep vormen binnen de Georgische samenleving, kan op basis hiervan niet a priori worden aangenomen dat iedere lesbienne in Georgië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere feit lesbisch te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij u ertoe gehouden bent uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk."

Overigens blijkt verzoekster zelf ook de mening toegedaan dat haar loutere geaardheid en de situatie in Georgië niet kunnen volstaan om in haren hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, aangezien zij het nodig achtte om de hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve problemen met haar familie en haar wijkgenoten op te dissen en om, dit geheel ten onrechte, te laten uitschijnen dat zij zich in een situatie van familiale en sociale uitsluiting bevond. Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoekster, nadat zij haar geaardheid op 13-jarige leeftijd ontdekte en nadat haar geaardheid reeds in deze periode bekend raakte, nog jarenlang in haar land van herkomst bleef. Tevens blijkt uit het voorgaande dat zij daarbij duidelijk niet gehinderd werd in de uitoefening van haar meest fundamentele rechten aangezien zij haar diploma kon behalen, aan werk geraakte en niet aannemelijk maakte dat zij omwille van haar geaardheid ontslagen werd. Bovendien haalde zij, zoals reeds hoger bleek, geen geloofwaardige en ernstige problemen aan en maakte zij niet aannemelijk dat zij slachtoffer was van familiale en/of sociale uitsluiting. Aldus geniet zij blijkens de voormelde vaststellingen klaarblijkelijk de steun niet enkel van haar moeder doch tevens van de rest van haar familie. Dat het leven bij een terugkeer naar Georgië voor haar plots wel ondraaglijk zou zijn ten gevolge van haar geaardheid, mist bijgevolg iedere ernst.

In zoverre verzoekster wijst op een mogelijk gebrek aan toegang tot de medische gezondheidszorg in Georgië ingevolge haar geaardheid of het gegeven dat zij er als mindervalide zou dreigen te worden beschouwd, dient verder te worden opgemerkt dat de door haar geciteerde informatie, in tegenstelling

met wat zij tracht te laten uitschijnen, bezwaarlijk kan worden veralgemeend naar of toegepast op haar situatie. De informatie in kwestie handelt immers over moeilijkheden voor patiënten in de paraplegie, de moeilijkheden waarmee dergelijke fysiek gehandicapte en verlamde patiënten geconfronteerd kunnen worden bij hun toegang tot de medische gezondheidszorg in Georgië en het gebrek aan mogelijkheden tot neuro-rehabilitatie en fysieke rehabilitatie voor personen met een dwarslaesie, verlamming of andere ernstige fysieke handicap. Waarom of op welke wijze deze informatie zou kunnen worden getransponeerd op de situatie van verzoekster, die lijdt aan epilepsie, kan niet worden ingezien en wordt door verzoekster op generlei wijze uitgewerkt. Dat verzoekster louter omdat zij lesbisch geaard is de toegang zou worden ontzegd tot de nodige medicatie of gezondheidszorg, kan voorts noch uit de door verzoekster geciteerde, noch uit de door verweerder gehanteerde informatie worden afgeleid. Overigens kan in dit kader niet worden ingezien en toont verzoekster geenszins aan hoe of waarom een eventueel door haar geraadpleegde arts of medische instelling op de hoogte zou komen of worden gesteld van haar geaardheid. Evenmin toont zij aan dat, zo zulks al zou riskeren te gebeuren en zo men haar omwille van deze reden zou discrimineren, zij hiertegen, al dan niet met de steun en hulp van zowel haar familie als de bestaande ngo's die zich inzetten voor de verdediging van de rechten van seksuele minderheden, de strijd tegen homofobie en het verlenen van juridische bijstand, niets zou kunnen ondernemen op basis van de reeds hoger aangehaalde, vigerende wetgeving in Georgië, volgens dewelke er in dit land een verbod geldt op discriminatie op grond van seksuele geaardheid. Dat verzoekster ook als lesbienne weldegelijk de nodige toegang heeft tot de gezondheidszorg in haar land van herkomst, blijkt in het kader van het voorgaande overigens eveneens duidelijk uit het door haar zelf neergelegde medische attest van november 2019 (administratief dossier, map 'documenten'). Aangezien zij in het verleden, wanneer zij te kampen kreeg met epileptische aanvallen, hiervoor toegang had tot de medische voorzieningen in haar land, werd gediagnosticeerd als zijnde epilepticus en in dit kader werd opgevolgd, behandeld en de nodige medicatie kreeg voorgeschreven en toegediend, kan worden aangenomen dat dit ook in de toekomst en bij een terugkeer naar haar land van herkomst zo zal zijn. Tekenend in dit kader is tevens de vaststelling dat verzoekster eerder gedurende haar procedure nergens aanhaalde dat zij – al dan niet ten gevolge van haar geaardheid – in haar land van herkomst verstoken zou dreigen te blijven van medische verzorging.

Het voorgaande vindt eveneens bevestiging in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Mede gelet op het voorgaande, dient inzake verzoeksters medische problemen tot slot te worden opgemerkt dat verzoekster geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt dat deze problemen in haren hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoekster toont voor het overige niet aan op welke wijze het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze beginselen ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT